

Bense Varsa Yoksa Şiir Olmaya Meylettim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 27 Mayıs 2022

Bir yalnızlığı bölüşüyorum: devasa ikramı mevsimin yitiminde belki de yürek denen kubbenin.

Düşlerim, bayım belki de düşünmediğim kadarım:
Mevsimden ç/ağlayan gün ışığı ve yalnızlığın o hırpani telaşı.
Mavilerden ördüm hem ben hayatı
Manen katık ettiğim maneviyat
Aşkın hatırına baş koyduğum yolun çağrısı
Meylettiğim değildi elbet zemheri.
Tokalaştığım yeryüzü
Şadırvanı sözcüklerin döktükçe her an gözyaşı
Külfeti bildiğim özlemin
Yâd edilesi bir mevsimden arda kalan
O benim işte...

Bensizliği giyinmiş ne çok insan, ahalinin nazarında
Meali huzur kokan cennet misali
Öykündükçe yarınlara açan hatmi çiçeği
Öldürdüğüm nefsi çok erken vakitte
Belki de o yüzden zimmetliyim ben açlığa
Tok kılansa ruhumu şatafatlı bir özlem
Bazen gül misali içime batan her diken
Refüze edildiğim bir dünya
Rencide edemediğim çocuk kalbim en derinde.

Nazenin yüreğin goncası
Yalnızlığında yongası
Elbet içimden taşan sevgi ve coşku
Varacağım istikamet dünden belli
Belime uzanmıyor artık saçlarım.

En sonunda ben de kala kaldım yegâne bir özlemin alın teri
Elbet gün ve gece çabaladığım
Yürüdüğüm Allah yolunda bazen vurulan kette afalladığım
Lakin sadığım özüme, sözüme
Semazen eteklerim yanar tutuşur

Turuncu bir alfabledir elbet yüreğin ışığı
Her gün bitimi bir çağrı
Sabaha vardığımsa doğuştan bir ağrı
Sabahladığım geceler nasıl da yakın yeryüzündeki kabrime.

Meylettiğim bahar ki:
Ne üşüdüğüm ne terlediğim
Gonca misali konduğum her hece
Sefilce adımladığım şu koşu
Koşut bildiğimse hep ama hep gözyaşı

Defolu bir sandık üstü kapalı
Kırık bir çekmece üstüme kilitli
Sözcükler ve hüznün nasıl da yüreğe zimmetli
Efkârın iz düşümü bir şiirden öte
Endamlı bir vazgeçiş bazen çıktığım yolu
Yok sayıp da başa döndüğüm
Beylik bir sitemden öte
Benliğimi saklı tuttuğum
Özümde saklı o hasreti
Rabbime sadık kul olma telaşı
Yoksa neye denk düşerdim ki?

O devasa rahmeti bahşedene şükürüm
Sancılandığım gecenin tiz sesi
Elbet elem kuşlarından çaldım ben kanatlarımı
Kaybolduğum kadar sonsuzluğun meali
Saklıdır içimde
Bir içimlik de değildir şiirlerim
Ömürlük sevdim ben hem sizi
Hemhal olduğum duyguların rövanşını
Kendime yürüdüğüm yolun iz düşümü
Çalıntı olmayan bu aşkı ve sevgiyi
Bahşedene duyduğum özlemi yaşatır şiirlerim...

Aşık attığımsa âşık kalbim
İnhisarında özlemin sözcükler elbet kabulüm
Bir perde arkası dekorudur hüznün
Bir de sahneye konulan oyunun provasız tecellisi

Yankesici sevdanın da kapkaçı maviden bozma
Reçinesi ölü bir dilek gibi
İçin için semiren aşk denen mahzenin
Kuytusuna konmuş bir kırık kanat
Dökülen her zerre dünümden
Deva bildiğimse dualardan medet bulduğum
Bahtı kara olsa ne ki ömür denen güftenin?

Kimsesizliğime sahip çıkan Mevla'm
Manen zengin bir iklimim ben
Bakmayın hani eriyen o içimde saklı buzdağı
Nefsime dizginlediğim ömrün her anında saklı
Sözcüklerim
Bense varsa yoksa şiir olmaya meylettim...